

KINH ƯU-BÀ-DI TỊNH HẠNH PHÁP MÔN

QUYỂN HẠ

Phẩm 2: TU HỌC (Phần 2)

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào để thân có màu vàng rực, ánh sáng chiếu rực rỡ giống như núi vàng? Trong vô lượng kiếp xa xưa, Như Lai thường thích tu tập điều thiện, không sân, không giận. Nếu có chúng sinh nào mắng đập thì Như Lai nhin nhục không hề giận dữ, luôn luôn tự thấy xấu hổ và luôn có lòng đại Bi. Vì cho đó đều là quả báo kiếp trước ở quá khứ, nên thường tự trách mình, phải nên thực hành bố thí, đem những loại y phục mềm mại như: Thảm, sô-ma, kiếp-bối, Kiêu-xa-da để bố thí cho người. Cứ như thế, trải qua vô lượng đời, tích chứa công đức sâu dày như vậy, nên được hưởng sự vui sướng ở cõi trời, sau sinh làm người thì được tướng màu vàng rực của bậc Đại nhân, màu vàng là màu cao tốt. Nhờ tướng này, nếu tại gia thì làm Chuyển luân thánh vương, cai trị bốn thiên hạ. Ở trong bốn thiên hạ nếu có những loại y phục mềm mại như các thảm, sô-ma, kiếp-bối, kiêu-xa-da, khâm-bà-la và tất cả vật mềm mại nào trong thế gian thì vua đều có tất cả. Nếu xuất gia thì được thành Phật. Hễ trong dân chúng có các y phục mềm mỏng như ngoa cụ, kiếp-bối, sô-ma, khâm-bà-la thì Như Lai cũng đều có cả những vật như vậy.

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ:

*Tâm không sinh sân giận
Luôn xấu hổ tự trách
Bố thí áo tốt đẹp
Các vật mềm vô giá.
Luôn ban cho chúng sinh
Cho rồi, lòng hoan hỷ
Sung sướng không luyến tiếc*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Như người không gặp lửa.
Cứu vật ra rất vui
Chứa nghiệp không thể lường
Sinh cõi trời thọ lạc
Sau đó sinh làm người.
Được thân tướng Đại nhân
Thân thể màu vàng rực
Giống như núi chúa vàng
Tại gia làm Chuyển luân.
Cai trị bốn thiên hạ
Được thân thể mịn màng
Một áo giá ngàn vạn
Nếu học đạo thành Phật.
Độ trời, người, rồng, thần
Y phục cũng như vậy.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào để có tướng âm mã tàng? Trong vô lượng kiếp quá khứ, khi Như Lai còn là người phàm, Như Lai thích tu hành vui vẻ và khéo hòa hợp với mọi người, như với cha mẹ, nam nữ, anh em, chị em, dòng họ, bạn bè, quyến thuộc, Thiên tri thức, cho đến loài súc sinh. Nếu có người chia ly thì mong họ được hòa hợp, làm theo sở thích của họ để họ hòa hợp. Nhờ nghiệp tích chứa nhiều phước đức này, mà được sinh lên cõi trời, hưởng phước vui của cõi trời. Sau sinh vào nhân gian, cứ lần lượt vô lượng, vô biên kiếp như vậy cho đến Nhất sinh bổ xứ được tướng Âm mã tàng. Nhờ tướng này được làm Chuyển luân vương có một ngàn người con, cai trị bốn thiên hạ, ngàn con dũng mãnh có thể đánh bại kẻ địch. Nếu xuất gia thì được thành Phật. Từ pháp sinh học trò hơn ngàn vạn, dũng mãnh nhiều sức mạnh có thể đẩy lùi ma oán.

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ:

*Trải qua vô lượng kiếp
Khi ta làm người phàm
Luôn hòa hợp với chúng
Để được sống an lạc.
Như cha mẹ, nam nữ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Anh em và chị em
Thân thích, các quyến thuộc
Và thiện hữu tri thức.
Ai khổ vì xa lìa
Khéo hòa để an vui
Nhờ tạo hành nghiệp này
Thường sinh trong trời, người.
Hưởng an vui cõi trời
Sau sinh vào loài người
Được tướng âm mã tàng
Hiện thành được ngàn con.
Dũng mãnh không ai bằng
Đánh bại kẻ địch thù
Luôn cúng dường cha mẹ
Để luôn được an lạc.
Nếu xuất gia thành Phật
Con pháp có ngàn vạn
Giới, định sức thần thông
Diệt trừ mọi ma oán.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào để có thân tròn đầy giống như cây Ni-câu-luật, thân thẳng đứng như Phạm thiên, tay đung đầu gối? Xưa kia, khi Như Lai còn là người phàm, luôn luôn tu lòng lành rộng lớn, quán sát rất rõ về những pháp đồng - bất đồng, thô - tế, thiện - ác, đây là trí tuệ, kia là ngu si, đây là tinh tấn, đây là biếng nhác, đây là sân giận, kia là nhẫn nhục, phân biệt rõ ràng như vậy rồi theo từng loài mà ta giáo hóa hướng dẫn họ. Nhờ nghiệp này mà đã vô lượng lần sinh vào cõi người, cõi trời, cho đến Nhất sinh bổ xứ. Khi sinh vào loài người thì được hai tướng Đại nhân:

1. Thân Phạm thiên tròn đầy giống như cây Ni-câu-luật.
2. Thân cao thẳng, tay đung đầu gối.

Nhờ tướng này nếu tại gia thì làm Chuyển luân vương, cai trị bốn thiên hạ của cải giàu có vô lượng vàng, bạc, lưu ly, xa cừ, mã não, san hô, hổ phách, ngọc báu... lương thực dồi dào tươi tốt, kho tàng đầy ắp. Nếu như xuất gia thì được thành Phật, đầy đủ bảy Thánh tài: Tín, giới, thí, văn, tuệ, hổ, thẹn. Như Lai cũng có vô

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

lượng, vô biên những vật như vậy.

Khi ấy, Thế Tôn nói kệ:

*Ta trong đời quá khứ
Khéo cân nhắc chúng sinh
Chọn lựa phân biệt rồi
Quán sát đều bình đẳng.
Phân biệt các chúng sinh
Tùy loài mà ban bố
Do nhờ hành nghiệp này
Thường sinh vào cõi trời.
Sau sinh vào loài người
Thân ngay thẳng, không cong
Hai tay đưng đầu gối
Giống như cây Ni-câu.
Từ đất mọc tròn đều
Thân Phật cũng như vậy
Vô lượng kiếp đến nay
Sinh từ đất hành nghiệp.
Hiện hai tướng giàu có
Khiến thiên hạ thái bình
Tại gia thọ năm dục
Được làm Chuyển luân vương.
Xuất gia bỏ năm dục
Được thành đấng Vô thượng.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào để được ba tướng của bậc Đại nhân?

1. Ngực như sư tử.
2. Sau ót có tỏa ánh sáng.
3. Vai cổ tròn trịa.

Thuở quá khứ, khi Như Lai còn là người phàm, luôn luôn làm lợi ích cho chúng sinh để họ có cuộc sống an cư lạc nghiệp, có lòng tin, giữ giới, hiểu rộng, có trí tuệ, bố thí, tài của, lúa mạch, ruộng vườn, nô tỳ, trâu dê, voi ngựa, xe cộ, vợ con, nam nữ, thị tùng, quyến thuộc, thân thích, làm cho tất cả được phát triển. Nhờ nghiệp này

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nên được sinh lên cõi trời, sau sinh làm người được ba tướng Đại nhân:

1. Ngực như Sư tử.
2. Sau ót phóng ra ánh sáng.
3. Vai cổ tròn trịa.

Nhờ tướng này, nếu tại gia thì làm Chuyển luân vương, cai trị bốn thiên hạ, pháp thường tăng trưởng, tài vật, ruộng nhà, lúa thóc dồi dào sung túc, vợ con, quyến thuộc, nô tỳ, thị tòng, thiện hữu tri thức, tất cả đều đầy đủ không có giảm bớt. Nếu xuất gia thì được thành Phật, đầy đủ bảy Thánh tài và bốn bộ quyến thuộc cũng không giảm bớt.

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ:

*Tín tâm trì giới
Đa văn trí tuệ
Nô tỳ, voi ngựa
Trâu, dê, ruộng nhà.
Vợ con, quyến thuộc
Thiện hữu tri thức
Luôn nghĩ điều thiện
Làm sao khiến họ.
Sắc, lực, an vui
Được tăng trưởng lớn
Do nhờ nghiệp này
Thường sinh cõi trời.
Sau sinh làm người
Được tướng Đại nhân
Ngực như sư tử
Ót phóng ánh sáng.
Vai cổ tròn trịa
Thành tựu ba tướng
Nếu là tại gia
Quyến thuộc vợ con.
Nô tỳ voi ngựa
Đều được sung mãn
Nếu là xuất gia*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Được thành quả Phật.
Quyển thuộc tăng trưởng
Pháp luôn trường tồn.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào để ngực có chữ Vạn? Về thuở xa xưa, khi còn là người phàm, Như Lai không bao giờ làm nã loạn chúng sinh, không đánh đập cũng không nhot trói họ. Nhờ tích chứa hành nghiệp thiện này rộng lớn nên thường sinh lên cõi trời. Sau sinh làm người, được tướng Đại nhân, ngực có chữ Vạn. Nếu tại gia thì làm Chuyển luân vương, không có các tật bệnh, bốn mùa điều hòa thích hợp, không nóng, không lạnh. Nếu xuất gia thì được thành Phật, cũng không có các bệnh hoạn, luôn được điều hòa, không lạnh không nóng, thân thể nhẹ nhàng, nhập vào Tam-muội.

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ:

*Không nhot, trói chúng sinh
Cũng không đánh đập họ
Không dùng những đao, gậy
Làm nã hại chúng sinh.
Do nhờ hành nghiệp này
Thường sinh trong trời người
Hưởng vui sướng cõi trời
Đến Nhất sinh bổ xứ.
Sau sinh vào nhân gian
Được tướng của Đại nhân
Giữa ngực có chữ Vạn
Do nhờ tướng tốt ấy.
Không có các bệnh hoạn
Tại gia hay xuất gia
Thường thọ hưởng an vui
Nếu là dòng Sát-lợi.
Làm vua bốn thiên hạ
Nếu xuất gia học đạo
Được thành đấng Vô thượng
Luôn được vui thượng diệu.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào mà mắt có màu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

xanh biếc giống như hoa sen xanh, trông mắt hiện ra ánh sáng màu xanh biếc? Trong vô lượng kiếp về quá khứ, khi Phật còn là người phạm, luôn tu tập hạnh thiện, không đem tâm ác độc, với đôi mắt dữ nhìn chúng sinh, không đem tâm dục mà ngó liếc, luôn đem tâm xả bỏ mà lìa sân, ái, si, nhìn thẳng vào chúng sinh. Nhờ nghiệp này nên thường sinh lên cõi trời hưởng vui sướng ở cõi trời, sau sinh làm người được hai tướng Đại nhân:

1. Mắt màu xanh biếc, hai mí trên dưới đều nháy một lượt.
2. Trông mắt khi nháy hiện ra ánh sáng màu xanh biếc.

Nhờ tướng này, nếu tại gia thì làm Chuyển luân vương, cai trị bốn thiên hạ, làm cho tất cả dân chúng, Sa-môn, Bà-la-môn, Sát-lợi, Cư sĩ, vợ con quyến thuộc, quần thần, người hầu cận đều ngắm nhìn vua không biết chán. Nếu xuất gia thì được thành Phật, làm cho các chúng sinh trong bốn bộ Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di và các chúng Trời, Người, A-tu-la, Ma-hầu-la-già, Càn-thát-bà... tất cả đều vui vẻ phát sinh tâm thiện, giống như chiêm ngưỡng Như Lai, không biết chán đủ.

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ:

*Trải bao kiếp quá khứ
Khi Phật là người phạm
Thường tu các hạnh thiện
Không đem tâm sân giận.
Không trợn mắt dữ tợn
Cũng không vì tham đắm
Tâm dục nhìn chúng sinh
Mắt sáng lìa dơ, ác.
Tâm hoan hỷ nhìn thẳng
Do nhờ hành nghiệp này
Được sinh vào cõi trời
Đến Nhất sinh bổ xứ.
Sau sinh làm loài người
Mắt, lông mi xanh biếc
Mắt như hoa sen xanh
Trên dưới nháy một lượt.
Nhờ tướng Đại nhân ấy*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Được trí tuệ thông sáng
Tất cả các chúng sinh
Thích nhìn không biết chán.
Tại gia làm Chuyển luân
Thành tựu đại trí tuệ
Có đầy đủ bảy báu
Cai trị bốn thiên hạ.
Xuất gia được thành Phật
Chúng đắc Nhất thiết trí.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào mà trên đỉnh có nhục kế, tóc xanh biếc? Đời quá khứ, khi Như Lai còn là người phàm, luôn tạo công đức cho người, giữ nghiệp thân, khẩu, ý, bố thí, trì giới, mỗi tháng tu sáu ngày trai giới, cúng dường cha mẹ, Sa-môn, Bà-la-môn, bạn bè quyến thuộc, những vị tuổi cao đức lớn. Lại hành nghiệp thiện không thể đếm xuể. Nhờ tích chứa vô lượng hạnh này, mà hưởng được sự vui sướng ở cõi trời, cho đến Nhất sinh bố xứ. Sau sinh làm người thì được hai tướng Đại nhân:

1. Trên đỉnh có nhục kế.
2. Tóc xanh biếc.

Nhờ tướng này, nếu tại gia thì làm Chuyển luân vương, cai trị bốn thiên hạ, làm chỗ nương tựa cho dân chúng. Nếu xuất gia thì được thành Phật, làm chỗ nương tựa cho bốn chúng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di và tám bộ chúng Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân và phi nhân.

Khi ấy, Thế Tôn nói kệ:

*Ta ở đời quá khứ
Người đứng đầu tu thiện
Luôn thực hành phạm hạnh
Làm chỗ dựa cho người.
Qua đời sinh lên trời
Hưởng vui sướng cõi trời
Sau sinh vào nhân gian
Được hai tướng Đại nhân.
Trên đỉnh có nhục kế*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tóc xoắn màu xanh biếc
Tại gia làm Chuyển luân
Cai trị bốn thiên hạ.
Dùng năm giới mười thiện
Cứu giúp cho muôn dân
Nếu xuất gia học đạo
Được thành đấng vô thượng.
Thường lấy giới-định-tuệ
Chỉ dạy các chúng sinh
Luôn làm chỗ nương tựa
Cho các trời, người, rồng.
Thần, Dạ-xoa, Càn-thát
A-tu-la vân vân.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào để mỗi lỗ chân lông chỉ có mỗi sợi lông, giữa chạng mào có lông trắng giống như Đâu-la-miên? Thuở xưa, khi còn là người phàm, Phật luôn tu hành không nói dối, tránh xa nói dối, luôn tu hành lời nói thật, tâm chân chánh với lời nói thật, cũng không có lời nói thêu dệt, lời nói luôn luôn dịu dàng, nhỏ nhẹ tùy thuận với chúng sinh. Do hành nghiệp này nên thường sinh lên cõi trời hưởng vui sướng, sau sinh làm người thì được hai tướng Đại nhân.

1. Mỗi lỗ chân lông chỉ có mỗi sợi lông. Lông ấy mềm mại và đều xoay về phía bên phải, không dính bụi nước.

2. Giữa chạng mào có lông trắng đẹp đẽ giống như Đâu-la-miên chiếu sáng.

Nhờ tướng này, nếu tại gia thì làm Chuyển luân vương, cai trị bốn thiên hạ, dân chúng hưng thịnh phát triển vô cùng vui sướng. Nếu xuất gia thì làm Phật, làm cho bốn bộ chúng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di tăng trưởng vô lượng, vô biên khắp thế gian.

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ:

*Ta ở đời quá khứ
Luôn tu không nói dối
Mở miệng chưa từng nói
Lời dối gạt không thật.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thích ứng với thế gian
Nói năng không lầm lỗi
Nhờ những hành nghiệp này
Luôn sinh vào cõi trời.
Sau sinh làm loài người
Được hai tướng Đại nhân.
Lông trắng sáng chạng mào
Mềm mại như Đâu-miên.
Lỗ chân lông một sợi
Tất cả đều xoay phải
Nhờ có hai tướng này
Tại gia làm Chuyển luân.
Cai trị bốn thiên hạ
Muôn dân phát triển mạnh
Nếu bỏ nhà học đạo
Chứng đắc đại pháp vương.
Chỉ dạy các trời, người
Khiến chánh pháp tăng trưởng.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào mà miệng có bốn mươi cái răng, răng trắng đều khít? Trong vô lượng kiếp thuở xưa, Như Lai luôn tu hành không nói lời hai lưỡi. Nghe người này không đến nói với người kia. Nghe người kia không đến nói với người này. Sau khi nghe hai bên nếu có lợi ích vui vẻ thì mới đến nói với họ. Nhờ nghiệp này nên luôn hưởng được vui sướng của cõi trời, sau sinh làm người được hai tướng Đại nhân:

1. Miệng có bốn mươi cái răng.
2. Răng trắng đều và khít.

Nhờ tướng này, nếu tại gia thì làm Chuyển luân vương, cai trị bốn thiên hạ, không có trộm cướp, quyến thuộc trong sạch, vững vàng không hư hoại. Nếu xuất gia thì được thành Phật, có bốn bộ chúng: Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di vững vàng thọ trì pháp tạng của Như Lai, không bị bốn ma phá hoại.

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ:

Như Lai đời quá khứ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tu hành không hai lữ
Không nào loạn chúng sinh
Luôn hòa hợp mọi người.
Hành nghiệp sinh lên trời
Hưởng vui sướng cõi trời
Sau sinh làm loài người
Được hai tướng Đại nhân.
Miệng có bốn mươi răng
Răng trắng đều và khít
Tại gia dòng Sát-lợi
Cai trị bốn thiên hạ.
Vua có bốn binh chủng
Vững vàng khó hủy hoại
Sát-lợi, Bà-la-môn
Không thể lay chuyển được.
Nếu xuất gia thành Phật
Đầy đủ bốn bộ chúng
Luôn được hàng trời, người
Cung kính và tôn trọng.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào mà có tướng lữ rộng dài phát ra tiếng Phạm âm giống như tiếng chim Ca-lăng-tần-già? Vào thuở xưa, khi Đức Phật còn là người phàm, không nói lời thô, xả bỏ lời nói thô, tránh xa lời nói thô, luôn nói những lời nói tốt đẹp, lời nói dịu dàng để thấm sâu vào tâm người khiến họ thích nghe và dùng những lời đại Từ bi, nhất quyết không quên, lời nói ân nghĩa sâu xa, để được người yêu mến nhớ nghĩ. Nhờ siêng năng tu tập nghiệp này cao rộng nên thường hưởng sự vui sướng ở cõi trời. Sau sinh làm người thì được hai tướng Đại nhân:

1. Lữ rộng dài phủ che cả mặt.

2. Phạm âm dịu dàng như tiếng Ca-lăng-tần-già, khiến ai cũng thích nghe.

Nhờ tướng này, nếu tại gia thì làm Chuyển luân vương, cai trị bốn thiên hạ, nói ra điều gì hết thảy dân chúng đều thích nghe và vui vẻ làm theo. Nếu không thích tại gia lại xuất gia học đạo thì được thành Phật, nói ra lời gì thì Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

di, Trời, Rồng, Dạ-xoa, Nhân phi nhân đều cung kính lãnh thọ, vui vẻ phụng hành.

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ:

*Phật ở đời quá khứ
Tu tập lời nói tốt
Không sân cũng không giận
Không nói lời thô ác.
Luôn nói lời Từ bi
Lời chính xác dịu dàng
Lời ý phải nghĩ trước
Sau đó mới phát ngôn.
Nhờ hành nghiệp như vậy
Được tướng lưỡi rộng dài
Phạm âm luôn hòa nhã
Như tiếng chim Ca-lăng.
Nhờ hai tướng Đại nhân
Tại gia làm Chuyển luân
Nếu nói ra lời gì
Muôn dân đều tuân theo.
Nếu xuất gia thành Phật
Chuyển bánh xe vô thượng
Điều pháp được nói ra
Khiến Trời, Người, Tu-la.
Rồng, Thần và Dạ-xoa
Nghe rồi đều phụng hành.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào để có cảm như sư tử? Vào thời quá khứ, khi Phật còn là người phàm, luôn tu tập không nói lời thêu dệt, xả bỏ lời nói thêu dệt, luôn nói lời hợp thời, lời đúng nghĩa, lời đúng pháp, lời oai nghi, lời thường trụ, lời rõ ràng. Nhờ tích chứa vô lượng công đức nghiệp này nên thường được hưởng vui sướng của cõi trời. Sau sinh làm người thì được tướng Đại nhân có cảm như sư tử. Với tướng này, nếu tại gia thì làm Chuyển luân vương, cai trị bốn thiên hạ, tất cả dân chúng không ai dám nổi loạn. Nếu xuất gia thì được thành Phật, Trời, Người, A-tu-la, Phạm, Ma,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sa-môn, Bà-la-môn, oan gia trong hoặc ngoài, không ai dám chống lại Như Lai.

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ:

*Ta ở đời quá khứ
Không nói lời thêu dệt
Cũng không tự khen mình
Và nói lời tạp ngữ.
Đoạn diệt lời vô nghĩa
Luôn nói lời hợp thời
Nói ra cốt làm vui
Lợi ích cho chúng sinh.
Do có hành nghiệp này
Hưởng vui sướng cõi trời
Sau sinh làm loài người
Có cảm giống sư tử.
Tại gia làm Chuyển luân
Cai trị bốn thiên hạ
Với tướng Đại nhân này
Không ai dám nổi loạn.
Xuất gia được thành Phật
Sa-môn, Phạm, Ma vương
Trời, Người, A-tu-la
La-hầu, Khẩn-na-la.
Các oan gia trong ngoài
Không ai dám chống lại.*

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Tu hành như thế nào để có bốn răng đều, khít, trắng sạch và tỏa sáng? Vào thuở xưa, khi Phật còn là người phàm, xả bỏ cuộc sống xấu ác, luôn nghĩ tìm nghề chân chánh để sinh sống, cũng không làm những việc cân lường lừa gạt người, dùng vật hư dối để lừa gạt người, dùng biến hóa để lừa gạt, yêu thương để lừa gạt. Tất cả những cách lừa gạt như vậy đều không hề có. Nhờ hành nghiệp này mà tích tụ được phước sâu dày, nên sau khi qua đời sinh lên cõi trời, hưởng vui sướng ở mười chốn. Thế nào là mười?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

1. Tuổi thọ của trời.
2. Sắc đẹp của trời.
3. Âm nhạc của trời.
4. Tiếng tốt đồn xa của trời.
5. Vua trời.
6. Sắc trời.
7. Âm thanh của trời.
8. Hương thơm của trời.
9. Mùi vị của trời.
10. Xúc chạm của trời.

Sau khi hưởng vui sướng về mười chốn ở cõi trời rồi, sinh làm người thì được hai tướng Đại nhân.

1. Răng không lớn, không nhỏ.
2. Màu răng trắng sạch.

Nhờ tướng này, nếu tại gia thì làm Chuyển luân vương, cai trị bốn thiên hạ. Bốn bộ chúng: Chúng Bà-la-môn, chúng Sát-lợi, nơi xóm làng thành ấp, đại thần, trưởng giả, phi hậu, thể nữ và chư Thiên, tất cả đều nghiêm tịnh. Nếu xuất gia thì được thành Phật cũng có bốn chúng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di và Trời, Người, A-tu-la, Càn-thát-bà cũng đều thanh tịnh.

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ:

*Ta ở đời quá khứ
Xả bỏ mutu sinh ác
Dùng pháp sạch có lợi
Nghề chân chánh nuôi thân.
Trừ bớt khổ chúng sinh
Để họ được an vui
Nhờ có hành nghiệp này
Hưởng mùi vui sướng trời.
Thường được các trời người
Tôn trọng và khen ngợi
Hết hưởng vui cõi trời
Sau sinh nơi loài người.
Nhờ quả tu nghiệp thiện
Được hai tướng Đại nhân*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Răng không bị to nhỏ
Màu răng trắng tỏa sáng.
Sinh vào dòng Sát-lợi
Tại gia làm Chuyển luân
Có bốn binh vây quanh
Thanh tịnh không cấu ố.
Xuất gia được thành Phật
Thường được đủ bốn chúng
Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni
Ưu-bà-tắc, Bà-di
Trời, Người, A-tu-la
Rồng, Thần và Dạ-xoa
Thanh tịnh không cấu nhiễm
Đều cung kính vây quanh.*

Này Tỳ-xá-khư! Đó gọi là hai mươi cách tu hành để được ba mươi hai tướng của bậc Đại nhân. Nhờ tướng này, nên thân của Như Lai được trang nghiêm vô cùng tươi đẹp.

Lại nữa, này Tỳ-xá-khư! Thân Phật lại có tám mươi vẻ đẹp. Đó là:

1. Móng tay đỏ hồng.
2. Móng tay nổi tròn lên đẹp.
3. Móng tay bóng láng.
4. Móng tay đầy đặn.
5. Ngón tay tròn trịa.
6. Ngón tay thon thẳng.
7. Ngón tay khép kín.
8. Ngón tay sạch sẽ.
9. Tay chân nở nà.
10. Phía trong tay chân đỏ hồng.
11. Tay chân bằng phẳng.
12. Bên trong tay chân đầy đặn.
13. Vân tay hiện lên sâu.
14. Vân tay thẳng đẹp.
15. Vân tay nhỏ dài.
16. Tay chân mịn màng.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

17. Vân tay không rối.
18. Xương mắt cá không lồi ra.
19. Đầu gối tròn đầy.
20. Bắp chân đều đặn.
21. Bước đi bằng phẳng.
22. Đi như sư tử chúa.
23. Đi như chim ngỗng trời.
24. Tướng đi như Long vương.
25. Tướng đi như Ngưu vương.
26. Đi không nhìn ra sau.
27. Bước đi không nghiêng ngã.
28. Nửa thân cao thẳng.
29. Thân Phật cao hơn người.
30. Toàn thân đầy đủ.
31. Thân Phật đều đẹp.
32. Thân thể cân đối.
33. Thân thể đầy đặn.
34. Thân thể thẳng đứng.
35. Thân thể bóng láng.
36. Thân lớn nhỏ đều đặn.
37. Thân thể sạch đẹp.
38. Thân thể mềm mại.
39. Thân thể vắng lặng.
40. Thân thể chắc chắn.
41. Thân thể gọn ghẽ.
42. Thân thể đoan nghiêm.
43. Các căn đều đặn.
44. Sắc thân không đen.
45. Thân thể không tối.
46. Lông trên thân sạch sẽ.
47. Tướng bụng tròn trịa.
48. Bụng không có gấn ngang.
49. Thân thể sáng sạch thấy rõ các sắc tướng.
50. Rốn sâu.
51. Lỗ rốn tròn.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

52. Vân rốn xoay về bên phải.
53. Lỗ rốn không trũng.
54. Miệng rốn không dài.
55. Miệng rốn không ngắn.
56. Lòng rốn hướng về phía dưới.
57. Có tướng răng cửa rồng.
58. Môi che kín răng.
59. Bốn răng giữa tròn đều.
60. Bốn răng nanh sắc bén.
61. Bốn răng nanh nhọn dài.
62. Bốn răng nanh đều khít.
63. Lưỡi rộng mềm mại.
64. Màu lưỡi hồng đẹp.
65. Phạm âm rõ ràng vi diệu.
66. Tiếng như voi chúa.
67. Tiếng như chim Ca-lăng-tần-già.
68. Nướu răng thịt đầy.
69. Mũi không dài xuống.
70. Mũi cao nhỏ dài.
71. Lỗ mũi sạch sẽ.
72. Mũi sưng rộng.
73. Mắt đẹp sáng long lanh.
74. Mắt đen sáng.
75. Lòng mi mắt có thứ lớp.
76. Lòng mày dài như nửa vầng trăng.
77. Lòng mày đen mượt dài ngắn có thứ lớp.
78. Lòng mày sáng sạch mượt.
79. Tai thông xuống trong ngoài sạch sẽ.
80. Tóc mềm mại quay về bên phải không rối dài theo thứ lớp, rất đẹp.

Này Tỳ-xá-khư! Đó là tám mươi vẻ đẹp của Như Lai.

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ:

*Ngày đêm thọ trì
Tất cả giới cấm
Vô lượng hạnh khổ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Là đại Phạm chí.
Ba mươi hai tướng
Tám mươi vẻ đẹp
Chuỗi ngọc nghiêm thân
Đấng Thiên Nhân Tôn.
Ánh sáng rực rỡ
Chiếu rọi vô cùng
Xanh đỏ vàng trắng
Xen lẫn với nhau.
Uyển chuyển xoay tròn
Khắp cả hư không
Phóng ánh sáng lớn
Chiếu vô lượng cõi.
Trong ánh sáng rực
Tam thiên thế giới
Như Lai luôn sáng
Chiếu tới một tâm.
Khi phóng ánh sáng
Che lấp nhật nguyệt
Như mặt trời mọc
Không thấy các sao.
Nếu phóng ánh sáng
Chiếu cả thế giới
Nhật quang như trắng
Màu trắng như sao.
Nhờ được vạn hạnh
Có thân như vậy
Được các chúng sinh
Ưu thích ngắm nhìn
Không bao giờ chán.

M